

CRONOLOGIA D'UNA TREVA

Novembre 2005: Agustí Barrera i Francesc Forn publiquen *El cost humà de la guerra de 1936 a 1939 a Arenys de Munt*, als Fulls Arenyencs de Cultura. Un nom: Andreu Flores Flores.

2006: Constel·lacions familiars. Una presència: Andreu Flores Flores.

Juliol 2008: la CUP d'Arenys de Munt presenta una moció "per recuperar la memòria històrica de la Batalla de l'Ebre". S'aprova per unanimitat (CUP, AM2000, ERC, CiU, PSC).

Abril 2009: l'Ajuntament d'Arenys de Munt, arran de la moció de la CUP, en motiu del 70è aniversari de la fi de la guerra del 1936 al 1939, ret homenatge a tots els arenyencs que hi van morir. Una constatació: Andreu Flores Flores.

Abril-juliol 2009: l'Arxiu Històric Municipal d'Arenys de Munt ens fa a mans l'expedient d'orfe de guerra del nostre pare, únic document on hi consta que el seu pare havia mort a la Batalla de l'Ebre. Una evidència: Andreu Flores Flores.

Juliol 2009: inscripció d'Andreu Flores Flores al Cens de Persones Desaparegudes de la Guerra del 1936 al 1939 del Memorial Democràtic.

Agost 2009: fem la ruta pels espais de la Batalla de l'Ebre: Corbera d'Ebre, La Fatarella, La Pobla de Massaluca, Vilalba dels Arcs, Batea, Pinell de Brai, Gandesa, Bot, Caseres, Miravet, Benissanet, Ascó, Flix, Riba Roja d'Ebre, Móra d'Ebre... espais de guerra: desoladors, esfereïdors. Un pensament: Andreu Flores Flores.

Octubre 2010: Acte de dignificació i homenatge als soldats morts a la Batalla de l'Ebre, a Gandesa. Anada al Memorial de Les Camposines, al terme municipal de La Fatarella, on s'inaugura una placa amb les inscripcions dels que hi van morir. Una inscripció: Andreu Flores Flores.

Novembre 2016: el nostre pare, fill biològic d'Andreu Flores Flores, dona mostra genètica al Banc d'ADN.

31 gener 2022, trucada d'un número desconegut- Direcció General de Memòria Democràtica, òrgan que contribueix a la recuperació de la memòria històrica i la CULTURA DE LA PAU-missatge inesperat: **HAN TROBAT LES RESTES DEL TEU AVI...**Primera reacció: no m'ho puc creure! Pell de gallina, cames que flauegen, EMOCIÓ, AGRAÏMENT. **HAN TROBAT LES RESTES DEL MEU AVI...** Les han trobat al Mas de Santa Magdalena, a Móra d'Ebre, un mas que va ser utilitzat per l'exèrcit republicà com a hospital de guerra durant la Batalla de l'Ebre, almenys durant l'agost i setembre de 1938. Està ubicat molt a prop d'on hi havia el front de guerra i funcionava com a hospital de campanya, on s'operava d'urgència els ferits més greus i la resta es traslladaven a d'altres, situats a la rereguarda. Hi han trobat també la llibreta d'un dels metges de l'hospital, el doctor Miquel Gras Artero, on hi consta el nom d'una trentena de soldats que van morir durant l'estada al mas. **HAN TROBAT LES RESTES DEL NOSTRE AVI...** L'**ANDREU FLORES FLORES** va ser ferit al crani i operat. L'avi Andreu se'ns fa més present que mai...

L'Andreu Flores Flores és un desconegut per a nosaltres, algú a qui no vam conèixer. En sabem ben poca cosa; va néixer el 1908 a Palomares-Cuevas del Almanzora (Almeria) i al 1931 era a Arenys de Mar. Era el pare del nostre pare, en Josep Flores Xuriguera, qui tampoc el va conèixer: l'Andreu Flores va morir a la Batalla de l'Ebre el 18 d'agost del 1938, als 30 anys d'edat, deixant un fill de mig any orfe a qui havia vist néixer; però la guerra-maleïdes totes les guerres, NO A LA GUERRA, SEMPRE- va fer que només pogués gaudir del seu fill fins als dos mesos d'edat, abans de marxar a la barbàrie... va lluitar al bàndol republicà, defensant la llibertat enfront del feixisme. I això, ens enorgulleix.

Lola Xuriguera Vendrell, 21 anys, vídua d'un republicà, amb un fill de mig any... no devia ser fàcil, iaia...

La iaia Lola, al cap d'uns anys, va refer la seva vida al costat d'en Jaume Artigas Riera, l'avi Jaume. Per a ell, tampoc devia ser fàcil...L'avi Jaume va ser el pare adoptiu del nostre pare, un bon home que es va fer càrrec d'unes vides estroncades per la brutalitat de la guerra. Al cap d'un temps, va néixer en Ramon, el germà del nostre pare. I la vida va transcórrer tranquil·lament, silenciosa, a Arenys de Munt...

Avui ens feu entrega de les restes de l'avi Andreu. Amb aquest acte, volem retornar-li la dignitat que es mereix i rescatar-lo de l'oblit. Tanquem el dol i omplim un buit que ens ha acompanyat al llarg de les nostres vides. L'avi Andreu ja ocupa el lloc que li pertoca a la nostra família. Descansi en pau al costat del seu fill, el nostre pare, i ben a prop de la seva estimada esposa, la iaia Lola. Que les vostres ànimes es retrobin...

Som conscients que són moltíssimes les famílies que es deuen trobar com nosaltres. El dolor silencià, la ràbia compartida, es converteixen avui en emoció i reconeixement cap a totes les persones de pau, que van lluitar i morir dignament a la guerra del 1936. Aquest acte també vol ser un reconeixement cap a totes les dones que van patir el dolor en silenci.

Som els hereus d'aquests republicans que, com l'avi Andreu, van morir defensant la llibertat i els valors republicans, perquè "estava en joc un ideal de justícia mundial i de lluita contra el feixisme" (Cinta Arasa, *Trauma i transmissió*). I la lluita no ha acabat. Continuem i continuarem lluitant fins aconseguir la llibertat del nostre poble, construint la REPÚBLICA CATALANA, per trencar amb la situació d'opressió i ocupació colonial que patim per part de l'estat espanyol.

El nostre pare, l'any 1977, en una reflexió titulada "Quan convé, seguem cadenes", deia que "som un poble que, davant l'adversitat i sota el jou, no es dona mai per vençut."

Benvingut a casa, avi Andreu!

VISCA LA REPÚBLICA CATALANA!